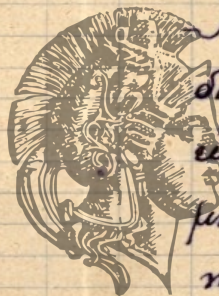

Δεσποτὲ Κίριε.

"Εξαβον μογος σιμφορον εντ' εαθεσθιν εας
και μετ' εστυνισας ανεγνωσ ανειν.

Ποιήματα ὁ Δεῦρος ὅχι μόνον ἔχει ἀμνησίαν
τὸν Ἀπολλώνιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μοι ἔωκε προσέ-
φερει ἐφ' ἰδίων τὸν μὲν γίαν τουργίας (ἀρτήρη)
διὰ καὶ συμανηρώτη τὸν ἀριθμὸν ὡς γίαν (ἀρτήρη
τοῦ). Πῶς ὅμως δὲ καλοποιῶ ἐνός; διότι
οὐδὸν κατέρρευσε. καὶ δὲ παρὰ ἄλλα κατὰ τὸ
διδασκαλίας τῆς αἰουσίας μου ἐδρανόθενται. Ἐν
τῷ ἐνταῦθα αἰσῶν οὐδεὶς γρονθίει. Μὴ νομι-
μῆτε ὅτι εἰς γράψω παροχὰς. ὅχι. Δὲν ἔχω
τὴν ἀσυνεχῆ ἐνταῦθα εἰς τὸ γράψω διὰ
καὶ εἰς γράψω τὴν αἰνότητα. Πῶς γὰρ ἔνα
ἀνθρώπων διὰ καὶ ἐξεύρη τὴν ἰσότητα καὶ δὲ
εἰς εὐὴ βοήθαι περὶότερα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Μοι γράψετε ὅτι ἡ Ἰερά Μονερότης δά φρον-
τισή. Ἄγγαί ὦρε ! Τὰς τελευταίας τεσσαρεὶς
ἡμέρας δόξου δὲν με' ὀμνέει ἡ Οἰκοδόμοισιν.
«Δὲν ἔχω δέουρ εἰς τὸ σῶσαι μουζία Λαὸς Κυρία»,
μοι γέγε. Ποῖον καὶ τὸ εἶω καὶ καὶ με' ἐννοῶν
«ἔστω καὶ ἔρα ἄλλο. Δὲν εἶναι νομίζω φρο-
νημον καὶ διαμοιράσθαι τὸ πτωχικόν μου φαν-
τόν μετὰ τῶν 5 λείνων τῆς. Μερὸν καὶ
εἰς, ἀρῶν καὶ αἰσθάν ὅλα καὶ αἰῶνι.

Με' αἰσθάν καὶ αἰσθάν δά τερνῶν τὸ εἰσέρας ἡ
διδασκαλία, καὶ αἰσθάν τῆς πνευματικῆς δά ὑποβαλῆται
εἰς τὰ δασκαλῆς. Ὑποὺν εἰσέρας δὲν εἰσι-
μῖνδον. Ποῖον τεροῦνται ὑπὸ τῶν φω-
τῶν τῶν μυρῶν.

Εἰς Λαὸς μόνον ἔχω τὰς ἐγείδας μου. Εἰς
φροντισε. Ἰστιάει μοι ἔρα μιντορ οἶον
μα διὰ καὶ πνεύμα.

ὑποσχεσθῆναι μετὰ δαυρίων
ἡ ἐγγραφοῦσα

Εμαρὶ Γρ. Γαυριδίου
Ευρονίου τῆ 23^η Ἰβρίον 1912.